

Digitaliseret af / Digitised by

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
THE ROYAL LIBRARY

København / Copenhagen

Titel: Skattereformskitse

Ophav:

Ressourcetype:

Ressourcetype:

Oprindelsesdato: 1966

Emne:Partiprogram, partiprogrammer, program

Opstilling: DA-småtryk. Politik 8

Relateret:

Relateret:

Copyright: Billedet er muligvis beskyttet af loven om ophavsret

Partiet

De Uafhængige

Skattereformskitse

(maj 1966)

Et borgerligt,
liberalt
alternativ!

Et fuldt STOP
for
inflationen!

*Arbejdsomhed og initiativ skal kunne betale sig.
Privat opsparing skal fremmes.
Sambeskatningsproblemet skal løses.*

Meld Dem ind i partiet De Uafhængige!

Sekretariatets adresse: Christiansborg, København K . Telefon: Byen 3043

De Uafhængige's Skatteskitse

Grundlag og forudsætninger

Den efterfølgende skitse til en skatte-reform er udarbejdet på grundlag af de tanker, som er samlet i *De Uafhængiges Arbejdsprogram af 1964*.

Skitsen blev afleveret til meromsudvalget den 5. maj 1966 og blev samme dag offentliggjort ved en pressekonference på Christiansborg.

Der er i det følgende gjort rede for en politik, der tager sigte på at støtte den enkeltes flid, arbejdsomhed og initiativ gennem øgede muligheder for privat opsparring. Det tilstræbes, at beskatningen ikke virker hæmmende på lysten til at arbejde og på den hensigt at sikre familie og alderdom de bedst mulige kår.

Forslaget behandler kun statens andel af de opkrævede skatter. Personlige skatter til opholdskommunerne behandles ikke, og *det forudsættes*, at disse skatter opkræves som et tillæg til den nedenfor under pkt. B behandlede proportionale

indtægtsbeskatning svarende til den nuværende personlige kommuneskat. *Det forudsættes videre*, at staten ikke gennem en omlægning af skattefordelingen mellem på den ene side amts- og kommuneskatter og på den anden side statsskatter forøger det offentliges samlede skatteprovenu.

I den sidste halve snes år er statens, amternes og kommunernes samlede skatteopkrævning vokset fra ca. 25 % til ca. 35 % af bruttonationalindkomsten. Der er altså hvert år inddraget omkring 1 % mere af denne under den offentlige aktivitet. *Det forudsættes ligeledes*, at denne vækst bringes til ophør. En fremtidig forøgelse af det offentliges aktivitet vil således kun kunne foregå i samme tempo, som nationalindkomsten øges, d. v. s. i takt med produktionsforøgelsen.

Ud fra disse forudsætninger foreslår De Uafhængige, at statens indtægter hentes gennem følgende skatter og afgifter.

Forslagets hovedpunkter

- A. Punktskatter og toldafgifter samt en række mindre statsindtægter svarende til de nuværende.
- B. En proportional skat på alle indtægter, både personindkomster og selskabsindkomster. Skatten er som ved de nugældende regler fradragsberettiget for personer, men ikke for selskaber.
- C. En progressiv forbrugsskat lignet ud fra selvangivelsen. Skatten er fradragsberettiget.
- D. En proportional forbrugsafgift lignet ud fra selvangivelsen. Skatten er *ikke* fradragsberettiget.

Det vil fremgå, at *formueskatten, omsætningsafgiften* og alle *ejendomsskatter til staten* forudsættes ophævet. Det er videre De Uafhængiges opfattelse, at selskabsskatten, som er en produktionshæm-

mende dobbeltbeskatning, skal afvikles over en årrække. Den er i skitsen medtaget i fuldt omfang (ca. 0,7 milliard kroner) under pkt. B.

Formueskatten indgår i statsregnskabet

med 380 mill. kr. De Uafhængige mener, at denne skat, som i realiteten er en dobbeltbeskatning, i betydeligt omfang medvirker til at hindre den kapitaldannelse, som produktion og boligbyggeri i årevis har måttet savne. En skattereform må derfor – ikke mindst for at sikre et lavere renteniveau – omfatte formuebeskatningens ophør.

Den almindelige omsætningsafgift indgår i dag med ca. 2,4 milliard kroner. De Uafhængige er ikke tilhængere af en almindelig omsætningsafgift, hvad enten den lægges i engros-ledet, i detail-ledet eller beregnes af merværdistigningen. Der er fire motiveringer herfor:

1) Omsætningsafgift kræver et helt separat og meget kostbart administrationsapparat.

2) Der pålægges herudover erhvervslivet en betydelig ekstra byrde m. h. t. øget administration.

3) Denne afgiftsform forudsætter, at der ydes kompensationer til mindste-indtægterne, hvilket yderligere fordyrer en i forvejen kostbar administration.

4) De med en omsætningsafgift forbundne sociale kompensationer frister til politisk overbud i en valgsituation, således som det f. eks. har været tilfældet med folkepensionen.

Ejendomsskatterne til staten er i det kommende finansår beregnet til 27 mill. kroner. De har i de senere år været under stadig afvikling og bør helt afskaffes, fordi de bl. a. medfører en dyr administration i forhold til det beskedne provenu.

Nogle kommentarer

I det følgende vil afgifter og skatter i henhold til De Uafhængiges skattereformskitse, pkt. A–D, blive gennemgået. Som baggrund for denne gennemgang er først angivet en summarisk opstilling over statens nuværende indtægter efterfulgt af en

redegørelse for De Uafhængiges stilling til *fradragsreglen* og *kildeskatten* ledsaget af nogle vigtige principielle overvejelser vedrørende de *familiepolitiske* hensyn, der er et væsentligt incitament til den foreslåede skattereform.

Statens indtægter

Ifølge Finansloven for 1966/67 andrager statens nuværende indtægter (i mill. kr.):

Indkomstskat for personer	6.100		
+ børnetilskud	0.807	5.293	5.293
Formueskat	0.380		
Ejendomsskatter	0.027		
Alm. omsætningsafgift	2.375	2.782	2.782
Tolddepartementets afgifter	7.679		
+ vejfundsbeløb	1.310	6.369	
Skattedepartementets afgift	0.320		
+ refusion til kommunerne	0.002	0.318	
Selskabsbeskatningen	0.700		
Diverse indtægter	0.025	0.725	7.412
			Ialt 15.487

Skattefradragsreglen

Under det nuværende beskatningssystem med den stærkt progressive indtægtsbeskatning er skattefradragsreglen den eneste hindring for en fra statens side umådeholden beskatning af de mellemstore og større indkomster. For at befordre den udbygning af landets produktionsapparat, som er nødvendig for vor konkurrenceevne, må kapitaldannelsen – herunder først og fremmest den private opsparing – fremmes, og da hovedbidraget til opsparingen netop må komme fra de indkomster, som *kan* opspare, det vil sige de mellemstore og de større, er en bevarelse af fradragsreglen nødvendig. Man kan let enes om, at fradragsreglen – særlig hvor der er tale om stærke progressioner i beskatningen – teknisk virker uheldigt ved at nødvendiggøre marginalbeskatningsprocenter i en størrelse, der psykologisk svækker tilskyndelsen til et merarbejde og således kan formodes at hindre den

fulde udnyttelse af den disponible arbejdskraft. Undvære den kan man imidlertid ikke, fordi den bremser for de socialistiske partiers ønsker om at øge statens aktivitet ved opkrævning af stadigt stigende skatter.

Ved en ren proportional indtægtsskat er spørgsmålet om opretholdelse eller afskaffelse af fradragsreglen uden betydning, men er der tale om en blanding af proportional og progressiv indtægtsskat, kan skattefradragsreglen af ovennævnte grunde ikke undværes. Ved den af De Uafhængige foreslåede progressive forbrugs-skat (pkt. C) må skattefradragsreglen – af hensyn til skattens forbrugsbegrænsende virkning – anses for at være en fordel, fordi den medfører de store marginalskatteprocenter, der skal virke som en dæmper på de meget store forbrug bl. a. baseret på de store éngangsindtægter.

Kildeskat

Denne skatteopkrævningsmetode må De Uafhængige advare kraftigt imod, da den – ved at bane vejen for skattefradragsreglens afskaffelse – påny vil gøre den direkte indkomstbeskatning til en frugtbar *skattekilde* for socialistiske finansministre og derved muliggøre den af socialisterne ønskede indkomstudjævning.

Kildeskatten vil sikre staten *lønmodtagerens »skattepenge«* øjeblikkeligt. Den vil pålægge erhvervslivet nye arbejdsbyrder og forøge den offentlige administration, og i begge tilfælde vil det blive forbrugerne og skatteyderne, som skal betale gennem højere priser og øgede skat-

ter. Da lønmodtageren endvidere næppe vil affinde sig med at få mindre i lønningsposen, når staten kræver mere i skat, vil det i sidste instans blive erhvervene, som vil komme til at betale de stigende skatter til skade for konkurrenceevnen over for udlandet.

Endelig vil kildeskatten forhindre, at skatteyderne klart ser den direkte forbindelse mellem de offentlige udgifter og skatterne, og den vil således være et anslag imod grundlaget for vort folkestyre, der bl. a. består i befolkningens overblik over og medleven i de offentlige myndigheders økonomiske dispositioner.

Familiepolitiske hensyn

De nuværende sambeskatningsregler er for de fleste ikke alene uretfærdige set fra et familiepolitisk synspunkt, men de opfordrer i adskillige tilfælde direkte til at

undgå det ægteskab, der efter den almindelige opfattelse er en af grundpillerne i vort samfund. For at nå frem til en retfærdig løsning på problemet om sam-

beskatning bør indtægtsbeskatningen formes som en ren proportionalskat, hvis skattefri bundgrænser varierer i forhold til familiens størrelse. Gennem rigtigt fastsatte bundgrænser opnås samtidig alle nødvendige sociale kompensationer, også de kompensationer, som indførelsen af den direkte proportionale forbrugsbeskatning (pkt. D) til erstatning for en almindelig omsætningsafgift kræver.

Det nye og meget vigtige i den foreliggende skatteskitse er således ved indkomstbeskatningen indførelsen af et fradrag for hver ægtefælle, et såkaldt *voksenfradrag*, og et fradrag for hvert barn, et *barnefradrag*. På tilsvarende måde beregnes et skattefrit *voksen-normalforbrug* og et *barne-normalforbrug*, før den progressive, direkte forbrugsskat sætter ind.

A. Punktskatter og toldafgifter etc.

I den foreliggende skitse indgår ingen ændringer i de nuværende afgifter og skatter under denne gruppe. Det er ikke ensbetydende med, at De Uafhængige ikke har ønske om ændringer på dette område. Partiet er således modstander af den nuværende benzinafgift, som må anses for at være produktionsskadelig i sin nuværende højde. Men har imidlertid ment det rig-

tigt i denne skitse at undlade forslag om ændringer på dette område af hensyn til klarheden i selve reformprincippet, der ikke drejer sig om beskatningsomfanget, men om beskatningsmetoderne.

Provenuet af skatter og afgifter i henhold til pkt. A bliver således uændret i forhold til den vedtagne finanslov, ialt 7,4 milliarder kroner.

B. Den proportionale indkomstbeskatning

Indkomsten opgøres på en selvangivelse efter de i øjeblikket gældende retningslinier og med bibeholdelse af de individuelle fradrag, der til enhver tid opnås enighed om. Partiet De Uafhængige er *pricipielt imod generelle fradrag*, da sådanne medfører uretfærdigheder i beskatningsgrundlaget; fradrag skal kunne specificeres og dokumenteres.

Som rimelige fradrag kan bl. a. nævnes:

- betalt skat
- livrentepremier, syge- og ulykkesforsikringspræmier
- pensionsbidrag og pensionsforsikringspræmier
- faglige fradrag (udgifter, som er nødvendige for at opretholde erhvervet).

Når indtægten er beregnet og godkendt af ligningsmyndighederne, foretager disse

familiens personfradrag, der f. eks. kan være 5.000 kr. for voksne (husfader og husmoder, uanset erhvervsarbejde) og 3.000 kr. for hvert barn. Indkomstkatten beregnes da f. eks. som 25 % af det udkomne beløb. Er dette negativt, ydes der i stedet et tilskud på 25 % af beløbet, idet dog beløb under 250 kr. af administrative hensyn hverken opkræves eller udbetales.

Med en 25 %'s skat svarer børnefradraget til et børnetilskud på 750 kr. pr. barn eller ialt i børnetilskud ca. 1.125 millioner kr., altså en stigning i børnetilskuddene på godt 300 millioner kr. Voksenfradraget medfører for et ægtepar en forhøjelse af den skattefri bundgrænse for forsørger fra 7.000 til 10.000 kr. og svarer altså til en kompensation til familien på 750 kr.

Skatteprocenten er eksempelvis foreslå-

et til 25 på grundlag af foreløbige provenuberegninger. Det er imidlertid næppe usandsynligt, at en mere nøjagtig provenuberegning vil vise, at procenten kan sættes ned, og bundfradragene øges.

Den foreløbige provenuberegning er sket på grundlag af en samlet skattepligtig indkomst på ca. 36 milliarder kr. Med bundfradragene formindskes dette beløb med ca. 15 milliarder for voksne og ca.

4,5 milliarder for børn, ialt knap 20 milliarder. 25 % af restbeløbet giver et skatteprovenu på ca. 4 milliarder kr.

De nuværende skattebegunstigelser for de forskellige opsparingsordninger forudsættes at falde bort ved den proportionale indkomstbeskatning, idet incitamentet til øget opsparing udelukkende kommer til at ligge i de to forbrugsafhængige beskatningsformer.

De skattefrie bundgrænser for varierende familiestørrelse bliver som følge af de eksemplvis foreslåede personfradrag således:

<i>Familiens sammensætning</i>	<i>Skattefri bundgrænse</i>
1 voksen	5.000 kr.
1 voksen + 1 barn	8.000 -
2 voksne	10.000 -
1 voksen + 2 børn	11.000 -
2 voksne + 1 barn	13.000 -
1 voksen + 3 børn	14.000 -
2 voksne + 2 børn	16.000 -
1 voksen + 4 børn	17.000 -
2 voksne + 3 børn	19.000 -
2 voksne + 4 børn	22.000 -
etc.	

C. Den direkte, progressive forbrugsbeskatning

Hvor det i dette afsnit har været nødvendigt at henvise til betænkning nr. 202/1958 om forbrugsbeskatning, vil denne blive anført som B 202.

En families eller en enkeltpersons samlede forbrug opgøres på grundlag af selvangivelsens indkomst- og formuebevægelser efter de i B 202 (pag. 94-116) angivne retningslinier. Ingen betalte skatter med undtagelse af skatten under pkt. D medregnes i det skattepligtige forbrug.

Det maksimale skattefrie *normalforbrug* afhænger af familiens størrelse. For hver voksen (husfader, husmoder) tillades 8.000 kr., for hvert barn 4.000 kr.

Beregningen af forbrugsskatten sker

ved anvendelse af omstående *faste skala*. Til hver voksen svarer 2 forbrugsenheder, til hvert barn 1 forbrugsenhed. Familiens samlede normalforbrug trækkes fra det faktiske forbrug, hvorefter differencen - *restforbruget* - divideres med familiens samlede antal forbrugsenheder. Efter resultatet, afrundet nedad til nærmeste mangefold af hundrede og kaldet *skalaforbruget*, beregnes skatten på grundlag af den faste skala, og den af skalaen udfundne *forbrugsenhedsskat* multipliceres med antallet af forbrugsenheder; resultatet er *den samlede forbrugsskat*. Beregningen vil uden vanskeligheder kunne gøres til genstand for elektronisk databehandling.

Skalaforbrug		Forbrugsenhedsskat
Fra kr.	til kr.	
0	1.000	10 %
1.000	3.000	100 kr. af de første 1.000 kr. + 20 % af resten.
3.000	6.000	500 kr. af de første 3.000 kr. + 40 % af resten.
6.000	10.000	1.700 kr. af de første 6.000 kr. + 60 % af resten.
10.000	15.000	4.100 kr. af de første 10.000 kr. + 80 % af resten.
	over 15.000	8.100 kr. af de første 15.000 kr. + 100 % af resten.

Eksempel 1.

Familie: 2 voksne og 2 børn.
Samlet årligt forbrug: kr. 30.000,-.
Normalforbrug: kr. 24.000,-.
Restforbrug: kr. 6.000,-.
Skalaforbrug: kr. 1.000,-.
Forbrugsenhedsskat: kr. 100,-.
Samlet forbrugsskat: kr. 600,-.

Eksempel 2.

Familie: 2 voksne og 2 børn.
Samlet årligt forbrug: kr. 42.000,-.
Normalforbrug: kr. 24.000,-.
Restforbrug: kr. 18.000,-.
Skalaforbrug: kr. 3.000,-.
Forbrugsenhedsskat: kr. 500,-.
Samlet forbrugsskat: kr. 3.000,-.

Eksempel 3.

Familie: 2 voksne og 2 børn.
Samlet årligt forbrug: kr. 60.000,-.
Normalforbrug: kr. 24.000,-.
Restforbrug: kr. 36.000,-.
Skalaforbrug: kr. 6.000,-.
Forbrugsenhedsskat: kr. 1.700,-.
Samlet forbrugsskat: kr. 10.200,-.

Provenuet fra den direkte progressive forbrugsbeskatning er vanskeligere at skønne over end ved proportionalskatten (B) og den proportionale forbrugsskat (D).

Dels er opsparingsindflydelsen underkastet talmæssig usikkerhed, dels er det med baggrund i den eksisterende statistik vanskeligt at vurdere, i hvor høj grad normalforbruget kan »udnyttes«, særligt ved de lavere indkomster. Hertil kræves et statistisk materiale med oplysninger om indkomsternes fordeling efter familjestørrelse. Et skøn, som ikke gør krav på nogen særlig nøjagtighed, men som på den anden side næppe rammer meget ved siden af, får man gennem følgende betragtning:

Befolkningens samlede skattepligtige indkomst på ca. 36 milliarder kr. reduceres med en skønnet privatopsparing på ca. 4 milliarder kr. til 32 milliarder kr. Hvis hele det skattefrie normalforbrug blev udnyttet, ville det andrage ca. 30 milliarder kr., nemlig ca. 3 mill. voksne à 8.000 kr. og ca. 1,5 mill. børn à 4.000 kr. Der blev herefter kun $32 - 30 = 2$ milliarder kr. tilbage som grundlag for den progressive forbrugsskat. Da indkomstfordelingen imidlertid ikke er jævn, og da familjestørrelserne varierer stærkt, vil selv en fordobling af de 2 milliarder kr. antagelig være på den sikre side. Sættes gennemsnitsprovenuet af den progressive forbrugsskat til mellem 20 og 25 %, kan det samlede skatteprovenu anslås til ca. 900 millioner kr.

Det skal understreges, at sikre beregninger naturligvis er nødvendige for en endelig fastlæggelse af den foreslåede skala. Der er her i særlig grad lagt vægt på at vise princippet, mens tallene i sig selv kun har deres betydning derigennem, at de skal vise gennemførligheden af princippet.

D. Den proportionale forbrugsbeskatning

Da denne beskatning træder i stedet for en almindelig omsætningsafgift på 10 %, skal den udskrives af det samlede forbrug fra bund til top, idet de sociale kompensationer som allerede nævnt er indbygget i den direkte indkomstbeskatning (pkt. B).

Der tillades kun fradrag af sådanne beløb, som ikke ville være ramt af en almindelig omsætningsafgift f. eks.

- alle opsparede beløb, herunder pensionsbidrag,
- alle livs-, syge- og ulykkesforsikringspræmier,
- betalte skatter (indkomstskat og progressiv forbrugsbeskatning).

Derimod tillades ikke fradrag af faglige udgifter, da sådanne ville blive berørt af en almindelig omsætningsafgift.

Da den direkte opkrævede forbrugsbeskatning skal fungere som »oms ved kilden«, nemlig forbrugerkilden, kan den ikke fradrages ved beregning af skat på indkomst og forbrug.

Spørgsmålet om beregningen af skatteyderens forbrug på grundlag af selvangivelsen vil blive berørt nedenfor.

Såfremt en skatteyder bruger hele sin indtægt, vil hans »oms ved kilden« udgøre 10 % af den skattepligtige indkomst. For hver 1.000 kr. der spares op af indtægten, spares 100 kr. i skat. I den henseende vil »OMS ved kilden« virke nøjagtig på samme måde som en almindelig omsætningsafgift.

På grundlag af et anslået totalforbrug på ca. 32 milliarder er provenuet af »OMS ved kilden« skønnet til 3,2 milliarder kr.

Det samlede skatteprovenu

De fire skattereformer under pkt. A-D vil herefter ialt indbringe følgende beløb:

A. Punktskatter etc. (uændret)	7,4	milliarder	kr.
B. Den proportionale indtægtsskat	4,0	-	-
C. Den progressive forbrugsskat	0,9	-	-
D. Den proportionale forbrugsafgift	3,2	-	-

Ialt 15,5 milliarder kr.

Da staten med den nugældende almindelige omsætningsafgift selv bidrager til denne, fremkommer der en besparelse på statens budget, såfremt OMS'en bortfalder. Denne besparelse bør fortrinsvis anvendes til afvikling af selskabsskatterne

samt komme den proportionale indkomstbeskatning til gode. Det samme gælder et evt. merprovenu fra den progressive forbrugsbeskatning.

Fradragsbestemmelserne

Principielt bør der arbejdes med de enklest mulige fradragsregler, idet fradrag ikke bør benyttes til at udligne uretfærdigheder, som hidrører fra andre områder.

Når indkomstbeskatningen bliver proportional til tops, svinder betydningen af de mindre fradrag, og den aftager desuden i takt med en eventuel nedsættelse af proportionalsskatteprocenten.

Sådanne udgifter, som indbetales (opspareres) for senere at blive udbetalt som skattepligtig indkomst, bør selvsagt kunne fradrages i indkomstopgørelsen. Hertil hører bl. a. pensionsbidrag, bidrag til private pensionskasser, præmier for livrente o. lign. Præmien for en almindelig livsforsikring (kapitalforsikring) henregnes ikke til denne kategori, fordi den udbetalte kapital ikke bliver indkomstbeskattet.

Af de bestående skattebegünstigede opsparingsordninger bør bidrag til indeksreguleret aldersopsparing (indekskontrakter) fortsat kunne trækkes fra ved indkomstopgørelsen, da udbetalingerne til sin tid vil blive indkomstbeskattet. Denne form for aldersopsparing svarer stort set til livrenteforsikring. Derimod fritages indbetalinger på kapitalbindingskonti ikke, da de senere frigjorte beløb ikke indkomstbeskattes. Tilskyndelsen til at benytte denne opsparingsform falder dermed bort, idet den sidestilles med andre opsparingsformer, der har det til fælles, at man undgår såvel at betale »OMS ved kilden« som progressiv forbrugsbeskatning. Tilskyndelsen til opsparing for den almindelige sparer ligger da alene i ønsket om at sikre alderdom og familie i forbindelse med den kendsgerning, at det opsparede beløb til sin tid, når de almindelige lønindkomster falder bort eller erstattes af en pension, kan

bruges inden for rammen af det forbrug, som er fri for progressiv forbrugsbeskatning eller beskattes på et væsentligt lavere niveau.

Da det er i samfundets interesse, at befolkningen tilskyndes til at tegne syge- og ulykkesforsikringer, og da sådanne ydermere ofte er lovpligtige, bør de være fradragsberettigede. Dette gælder imidlertid ikke det nuværende lønmodtagerfradrag, hvorimod skatteyderne fortsat bør kunne fradrage sådanne udgifter, som er nødvendige for udøvelsen af erhvervet, herunder kontingent til faglige foreninger, transport mellem delte arbejdspladser, ekstraordinært store transportudgifter til den faste arbejdsplads o. lign. Det bør tillige tages under overvejelse at tillade fradrag af udgift til hushjælp og børnepassning, hvor sådanne må anses for nødvendige, for at forsørgere kan udøve deres erhverv.

Princippet for »OMS ved kilden« må være, at alle udgifter, som ville være blevet belagt med merværdistigningsafgift, må pålægges den 10 % proportionale forbrugsskat. Af de fradrag, som tillades ved beregning af indkomstkatten, bortfalder således ved forbrugsopgørelsen en del af de udgifter, som er nødvendige for opretholdelsen af erhvervet, såsom kontingent til faglige foreninger, transportfradrag o. lign., men ikke lønudgifter, der jo omsættes i forbrug hos den ny lønmodtager. Spørgsmål af denne art bør dog drøftes nærmere.

Det skattepligtige forbrug, der skal danne grundlag for den progressive forbrugsbeskatning, bør så vidt muligt være det samme, som benyttes ved »OMS ved kilden«, således at der kun skal benyttes ét regneskema til udregningen af det skattepligtige forbrug.

Aktiveringsregler

Aktiveringsreglerne er behandlet særdeles grundigt i B 202, bl. a. i indledningen samt på pag. 69-87. Opgørelsen af det skattepligtige forbrug og aktiveringsreglerne er af udvalget, som har udarbejdet B 202, anset for at være så vanskelige at løse, at udvalget har konkluderet, at man i stedet burde foretrække en omsætningsafgift. Partiet De Uafhængige deler ikke udvalgets betæneligheder og støttes i dette synspunkt af flere økonomer i ind- og udlandet. Heller ikke partiet Venstre synes efter

landsmødet i september 1965 at nære betæneligheder ved den direkte forbrugsskat.

Det er givet, at netop disse spørgsmål i forbindelse med de nødvendige overgangsbestemmelser vil kræve meget grundige overvejelser og nøje planlægning, men partiet er af den opfattelse, at alle tekniske vanskeligheder vil kunne overvindes, således at det foreslåede skattesystem kan indføres til gavn for befolkningens trivsel, flid og sparsommelighed.

Et beregningseksempel

En familie bestående af 2 voksne og 1 barn har haft en skattepligtig indkomst på 42.000 kr., medens det (skattepligtige) privatforbrug har andraget 37.000 kr.

1. <i>Indkomstkatten:</i>	
Skattepligtig indkomst	kr. 42.000
Skattefri bundgrænse (jf. side 6)	kr. 11.000
Beskatningsgrundlag	kr. 31.000
Indkomstskat = 25 % af 31.000 kr.	kr. 7.750
2. <i>Progressiv forbrugsskat:</i>	
Skattepligtig privatforbrug	kr. 37.000
Skattefrit normalforbrug (2×8.000 + 1×4.000)	kr. 20.000
Beskatningsgrundlag	kr. 17.000
Skalaforbrug (17.000 kr. divideret med antallet af forbrugsenheder (2×2 + 1×1 = 5)	kr. 3.400
Forbrugsenhedsskat (jf. side 7)	kr. 660
Samlet forbrugsskat (forbrugsenhedsskat ganget med 5)	kr. 3.300
3. <i>OMS ved kilden:</i>	
Skattepligtigt privatforbrug	kr. 37.000
OMS ved kilden (10 %)	kr. 3.700
Samlet skat	kr. 14.750

Ved en sammenligning med de skatter, som skulle betales efter det nugældende skattesystem, bør man se bort fra OMS ved kilden, som efter det nuværende system betales som almindelig omsætningsafgift ud over de direkte skatter.

De nuværende skatter på kr. 16.940 ville altså blive erstattet af kr. 11.050, hvis skatteyderens private opsparing ikke gav anledning til skattnedslag. Hvis de opsparede kr. 5.000 efter de nuværende regler var anbragt i kapitalbindingskonti og indekskontrakter, ville statsskatten være blevet kr. 13.140, altså stadig større end skatten efter forslaget. Her må dog have i erindring, at OMS'en i dag kun omfatter en del (ca. halvdelen) af forbruget.

Skatteeksempler

Eksempel 1:

Familie: 1 voksen.

Skattefri bundgrænse for indkomstskat: 5.000 kr.

Skattefrit normalforbrug: 8.000 kr.

Skattepl. indkomst	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat
5.000	5.000	500	4.000	400	6.000	600
10.000	10.000	2.450	8.000	2.050	12.000	3.050
15.000	15.000	15.400	12.000	4.300	18.000	6.900
20.000	20.000	9.150	16.000	7.150	24.000	11.950
25.000	25.000	13.900	20.000	10.400	30.000	17.800
30.000	30.000	19.050	25.000	15.150	35.000	23.550
40.000	40.000	30.950	35.000	26.050	45.000	36.450
50.000	50.000	44.450	40.000	33.450	60.000	55.450
100.000	100.000	111.950	80.000	89.950	120.000	133.950

Eksempel 2:

Familie: 2 voksne.

Skattefri bundgrænse ved indkomstskat: 10.000 kr.

Skattefrit normalforbrug: 16.000 kr.

Skattepl. indkomst	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat
5.000	5.000	÷ 750	4.000	÷ 850	6.000	÷ 650
10.000	10.000	1.000	8.000	800	12.000	1.200
15.000	15.000	2.750	12.000	2.450	18.000	3.250
20.000	20.000	4.900	16.000	4.100	24.000	6.100
25.000	25.000	7.650	20.000	6.150	30.000	9.550
30.000	30.000	10.800	25.000	8.900	35.000	13.300
40.000	40.000	18.300	35.000	15.800	45.000	21.800
50.000	50.000	27.800	40.000	20.800	60.000	35.600
100.000	100.000	88.900	80.000	66.900	120.000	110.900

Ved sammenligning med de skatter, der betales efter de nugældende regler, eller som skal betales efter de skatteforslag, der forudsætter indførelsen af merværdiafgift, skal de i skemaerne viste samlede skatter reduceres med 10 % af det skattepligtige privatforbrug svarende til den medregnede »OMS ved kilden«.

Eksempel 3:*Familie: 2 voksne og 1 barn.**Skattefri bundgrænse ved indkomstskat: 13.000 kr.**Skattefrit normalforbrug: 20.000 kr.*

Skattepl. indkomst	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat
5.000	5.000	÷ 1.500	4.000	÷ 1.600	6.000	÷ 1.400
10.000	10.000	(250)	8.000	(150)	12.000	450
15.000	15.000	2.000	12.000	1.700	18.000	2.300
20.000	20.000	3.750	16.000	3.350	24.000	4.550
25.000	25.000	6.000	20.000	5.000	30.000	7.500
30.000	30.000	8.750	25.000	7.250	35.000	10.250
40.000	40.000	15.250	35.000	12.750	45.000	17.750
50.000	50.000	22.750	40.000	17.750	60.000	29.750
100.000	100.000	77.250	80.000	58.250	120.000	99.250

Eksempel 4:*Familie: 2 voksne og 2 børn.**Skattefri bundgrænse ved indkomstskat: 16.000 kr.**Skattefrit normalforbrug: 24.000 kr.*

Skattepl. indkomst	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat	Skattepl. privatforbrug	Samlet skat
5.000	5.000	÷ 2.250	4.000	÷ 2.350	6.000	÷ 2.150
10.000	10.000	÷ 500	8.000	÷ 700	12.000	÷ 300
15.000	15.000	1.250	12.000	950	18.000	1.550
20.000	20.000	3.000	16.000	2.600	24.000	3.400
25.000	25.000	4.850	20.000	4.250	30.000	5.850
30.000	30.000	7.100	25.000	6.100	35.000	8.600
40.000	40.000	12.600	35.000	11.100	45.000	14.700
50.000	50.000	19.700	40.000	15.100	60.000	24.700
60.000	60.000	27.200	50.000	22.200	70.000	34.200
80.000	80.000	46.200	70.000	39.200	90.000	54.400
100.000	100.000	68.400	80.000	50.400	120.000	87.600

Ved sammenligning med de skatter, der betales efter de nugældende regler, eller som skal betales efter de skatteforslag, der forudsætter indførelsen af merværdiafgift, skal de i skemaerne viste samlede skatter reduceres med 10 % af det skattepligtige privatforbrug svarende til den medregnede »OMS ved kilden«.

For oplysninger om ophavsret og brugerrettigheder, se venligst www.kb.dk

For information on copyright and user rights, please consult www.kb.dk